

РЕШЕНИЕ

№ 7692

гр. София, 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХІ ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5607** по описа за **2023** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.185 и сл. АПК.

Образувано е на основание Решение №5949/06.05.2023 г., постановено по адм. д. №11043/2022 г., с което ВАС е отменил Решение №5916 от 17.10.2022 г. по адм. д. №1295/2022 г. на Административен съд – София-град и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Предмет на оспорване са: т.32 от Приложение № 9 към Глава Трета на Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична Община, в редакция съгласно Решение №894 по Протокол №93/23.11.2006 г. на СОС , в частта "адвокати по преписки, както и справки по съдебни дела, образувани по жалби срещу актове на Главния архитект на С."; т.5 от Приложение № 10 към Глава Трета на Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична Община, в редакция съгласно Решение №31 по Протокол №30/29.01.2009 г на СОС, в частта "адвокати" и т.21 от Приложение №11 към Глава Трета на Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична Община, в редакция съгласно Решение №894 по Протокол №93/23.11.2006 г. на СОС , в частта "адвокати". Производството по делото е образувано на основание постъпила на 01.02.2022 г. жалба от адв. П. А. В. и адв. М. В. П., двамата от [населено място], чрез процесуалния им представител адв. Ю. Д., с която се твърди нищожност или унищожаемост на действащите към

01.02.2022 г. /датата на подаване на жалбата/ редакции на оспорените разпоредби. В жалбата и уточненията към нея /л.557 и л.580 на адм. д. №1295/2022 г./ се сочи, че съгласно чл.6, ал.1, б.“е“ ЗМДТ общините събират местни такси за административни услуги, а съгласно чл.6, ал.2 ЗМДТ- за всички останали услуги и права /извън административните услуги/, предоставяни от общините, ОС определя цена; изводът е, че ОС не може да определя цени за административни услуги, тъй като за тях се определят такси; таксите обаче се определят със закон /чл.60 от КРБ/; дефиницията на „административна услуга“ е в §1, т.2 от ДР на ЗА, като таксите за административни услуги са въведени с раздел VII от глава трета на ЗМДТ /т.е. със закон, както изисква КРБ/; оспорените разпоредби въвеждат „цени на административни услуги“, като са в противоречие с чл.60 от КРБ и чл.6 ал.1 от ЗМДТ; СОС не разгласява по разписания ред своите нормативни актове, нито съдебните решения по тяхното оспорване /публикува само консолидирани версии на актовете си, при това с грешки и това затруднява уточняването на действащите редакции и действителното им съдържание/, като в случая е нарушен чл.22, ал.2 от ЗМСМА; с оспорените норми адвокатът е приравнен на фирми, брокери и други, като не е отчетен чл.134 от КРБ.

В хода на процеса, на 30.05.2022 г. е постъпила и жалба от адв. А. Г. Д., адв.Д. М. Д. и адв. С. М. А., трите от [населено място] и вписани в САК, представлявани от адв. М.С. /л.698 адм. д. №1295/2022 г /, в която се сочи, че с оспорените текстове от Наредбата се въвеждат по същество не „цени на услуги“, а „такси“ за административни и технически услуги /чл.6 ал.1 б.“е“ и б.“д“ от ЗМДТ/; нормите са приети при липса на материална компетентност на СОС да приема „такси“ за административни и технически услуги, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при противоречие с норми от по-висок ранг, в несъответствие с целта на закона /чл.146 т.1,3,4 и 5 вр. чл. 196 от АПК/; доколкото нормите са относими само към адвокатите от всички лица, упражняващи юридическа професия, то същите са дискриминационни и не преследват легитимна цел. Претендират се разноси по списък. С разпореждане от 13.06.2022 г. адв. А. Г. Д., адв.Д. М. Д. и адв. С. М. А., трите от [населено място], са конституирани като жалбоподатели по делото.

В хода на настоящото производство адв. Д. поддържа оспорването и представя доказателства за разноси. Останалите жалбоподатели не са изразили становище.

Ответникът по оспорването, Столичен общински съвет, в хода на производството по адм. д. №1295/2022 г. е изразил писмено становище по първата жалба /л.274 и л.565/, като в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител юрисконсулт С. М. е оспорил и двете жалби. Ответникът счита жалбите за недопустими и неоснователни, тъй като конкретните части от трите норми досега не са били предмет на съдебно оспорване, но Наредбата в цялост /в първоначалната ѝ редакция/ и в други нейни части вече е била предмет на няколкократно съдебно оспорване и е недопустимо отново да се разглежда нейната процесуална законосъобразност и дали е издадена от материално компетентен орган; досега съд не е констатирал допуснати съществени процесуални нарушения при одобряването на Наредбата; жалбите са неоснователни по всички възражения в тях; ВАС се е произнасял по процесуалната законосъобразност на Наредбата с Решение №3290/12.03.2010 г., Решение №13479/20.10.2011 г., Решение №15122/18.11.2011 г. и Решение №3554/13.03.2013 г.; остават неясни доводите на жалбоподателите защо въведените цени на услуги всъщност са такси; процесните цени на услуги са приети на правно основание - чл.6

ал.2 от ЗМДТ; недоказано е неконкретизираното възражение, че за същите услуги с Наредбата били предвидени и такси; определянето на цени за процесните услуги не нарушава правата на гражданите, като не е налице и твърдяната дискриминация на адвокати; жалбоподателите не преследват легитимна цел, като упълномощават друг адвокат да ги представлява по делото; не е налице противоречие с чл.31, ал.1 и чл.29, ал.1 от ЗАдв и е неправилно адвокатите да се приравняват на съдиите - относно заплащането на процесните услуги; неправилно е и процесните услуги да се приравняват на получаване на обществена информация по реда на ЗДОИ; процесните норми не противоречат на който и да е закон или кодекс, като процесните услуги не са част от административно производство по АПК; ясно е какво представлява услугата „писмена консултация“, доколкото такава е предвидена и в Наредба №1/2004г за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Претендира се юрисконсултско възнаграждение, като се възразява изобщо срещу присъждането на адвокатски хонорар на адв.Д. и в условията на евентуалност размерът на хонорара му се оспорва като прекомерен и се претендира да му се присъди минималния размер. В хода на настоящото производство процесуалният представител на ответника поддържа становището си за неоснователност на жалбите по съображенията, подробно изложени в касационната жалба до ВАС.

Участващият в производството прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на оспорването.

Във връзка с императивните изисквания на АПК, раздел III, гл.X, съдът е съобщил оспорването по реда на чл.181, ал.1 и ал.2, вр. чл.188 АПК чрез обявление в ДВ бр.24/2022 г. /л.670 на адм. д. №1295/2022 г /, на страницата на ВАС /л.678 на адм. д. №1295/2022 г / и на таблото на АССГ /л.679 на адм. д. №1295/2022 г /.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства във връзка със становищата на страните и след служебна проверка на оспорения нормативен

Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община е приета с Решение № 894 по Протокол №93 от 23.11.2006 г. на Столичния общински съвет, в сила от 1.01.2007 г., изменяна и допълвана многократно през годините в различни нейни части. Същата представлява действащо право в момента.

От доказателствата, приложени към адм. д. №1295/2022 г. са установени действащите редакции на конкретно оспорените части от норми, като т.32 от Приложение №9 и т.21 от Приложение №11 са в първоначалната редакция на Наредбата /по Решение №894/23.11.2006 г. на СОС/; т.5 от Приложение №10 е в последваща редакция на Наредбата /по Решение № 31/29.01.2009 г. на СОС/, а т. 21 от Приложение №11 е изменяна и допълвана с Решение №31/29.01.2009 г. на СОС и Решение № 26/28.01.2010 г. на СОС, но не в процесната част/относно адвокати/. Изложеното обосновава извод, че административните процедури по приемането на оспорените норми са били две, т.е. процесуалната законосъобразност следва да се проверява от Съда по отношение Решение № 894/23.11.2006 г. на СОС и Решение № 31/29.01.2009 г. на СОС /л.201/.

По делото са представени доказателства за оспорване на Наредбата по съдебен ред, а именно:

1/ Решение №8641/14.07.2015 г. на ВАС относно чл.85 ал.1 /обявен за нищожен/;

- 2/ Решение №15122/18.11.2011г на ВАС относно чл.27 ал.1 /отхвърлена жалба/;
- 3/ Решение № 3554/13.03.2013 г. на ВАС относно чл.18 ал.5, чл.22 т.3, чл.23 ал.4, чл.26 ал.1 и ал.4, чл.29 ал.1 и ал.2 /жалбата без разглеждане/ и относно чл.10,чл.11 и чл.64 с Приложение №4 /жалбата е отхвърлена/;
- 4/ Решение №15347/13.11.2019 г. на ВАС относно чл.40 ал.4/отменена е/
- 5/ Решение № 16807/10.12.2019 г. на ВАС относно т.19б от Приложение №12/отменена/;
- 6/ Решение № 2252/15.02.2013 г. на ВАС относно чл.24, ал. 6 в частта й: "за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения" /отменена/;
- 7/ Решение № 11570/03.11.2015 г. на ВАС относно т.2 от Приложение №13/отменена/;
- 8/ Решение 5081/15.07.2016 г. на АССГ/необжалвано/- относно глава четвърта, вкл. чл.83,чл.84 и чл.85 /обявени за нищожни/;
- 9/ Решение № 993/05.12.2008 г. на АССГ/необжалвано/- относно Таблица №1 към т.7 от Приложение №4 / в редакцията от Решение №64/05.02.2008 г. на СОС/ - отменена/;
- 10/ Решение №4920/27.04.2020 г. на ВАС относно т.1а от Приложение №2 /отменена/;
- 11/ Решение №11582/15.11.2021 г. на ВАС относно т.1.10 от раздел III от Приложение 8г /отменена/;
- 12/ Решение №13479/20.10.2011 г. на ВАС относно чл.25, ал.1 /жалбата е отхвърлена/ и
- 13/ Решение №3290/12.03.2010 г. на ВАС относно чл.27 ал.2 /жалбата е отхвърлена/.

При преглед на тези окончателни съдебни актове се установява, че нито един от тях не е имал за предмет процесните по настоящото дело части от 3 норми. От мотивите на Решение № 3554/13.03.2013 г. на ВАС се установява, че предмет на касационна проверка е било Решение №5668/05.11.2012 г на АССГ, постановено по адм. д. №8735/2011 г., публикувано на интернет страницата на АССГ. Видно от последното, въпреки че предмет на оспорване са били отделни разпоредби, съдът се е произнесъл по процесуалната законосъобразност на Наредбата като подзаконов нормативен акт, в редакцията ѝ съобразно Решение №894/2006 г. на СОС. Прието е че оспорената наредба е приета от материално, териториално и лично компетентен орган в предвидената от закона форма. Спазени са изискванията на чл.75-78 от АПК – наредбата е издадена въз основа на изрична законова делегация, посочени са видът, авторът и главния предмет на нормативния акт, правното основание за издаването му, решението е взето след обсъждане на предложенията, становищата и възраженията по проекта, текстът и приемането на наредбата по надлежния ред са удостоверени с подписа на председателя на общинския съвет. Спазени са и императивните процесуални разпоредби на чл.27, ал.3 ЗМСМА и чл.28, ал.2 от Закона за нормативните актове /ЗНА/. Посочено е и правното основание за приемане на Наредбата - чл. 21, ал. 1, т. 7 от ЗМСМА и чл. 9 от ЗМДТ. Като структура, форма и обозначение на съдържанието Наредбата отговаря на изискванията на ЗНА и Указа за неговото прилагане. Следователно, налице е окончателен съдебен акт, съдържащ произнасяне по процесуалната законосъобразност на цялото първоначално Решение 894/2006 г. на СОС за приемане на Наредбата, поради което настоящият състав намира, че не следва отново да се произнася по този въпрос.

Оспорената разпоредба на т.5 от Приложение №10 от наредбата е прието с §18 на Решение №31/29.01.2009 г на СОС. От представените във връзка с приемането му доказателства се установява, че същото е прието въз основа на доклад и предложение за допълнение на проекта за решение на Зам.-кмет на СО, разгледан от постоянната

комисия на заседание, проведено на 28.01.2009 г. В доклада на същата е отразено, че въз основа на състоялите се разисквания, придружени със становища на ПКФБ, ПКООСЗГ, ПКСПОС, ПКУТАЖП, ПКЗСП и ПКОНКВ, комисията е подкрепила доклада с приложения проект за решение. Към преписката са приложени становищата на постоянните комисии, цитирани в доклада.

Оспорената т.32 от Приложение №9 - Услуги, извършвани от направление "Контрол в инвестиционното проектиране, координация в строителството и градоустройство" и районните администрации към Глава Трета на Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична Община, в редакцията ѝ съгласно Решение №894 по Протокол № 93/23.11.2006г на СОС, предвижда, че за изготвяне на писмени справки на частни лица, фирми, адвокати по преписки, както и справки за съдебни дела, образувани по жалби срещу актове на Главния архитект на С. се дължат 20,00 лв. Тази разпоредба е оспорена в частта "адвокати по преписки, както и справки по съдебни дела, образувани по жалби срещу актове на Главния архитект на С."

Т.5 от Приложение №10 - Услуги, извършвани от дирекция "Инвестиционно отчуждаване" - към Глава Трета на Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична Община, в редакцията съгласно Решение №31 по Протокол №30/29.01.2009г на СОС, предвижда, че за писмено консултиране на фирми, адвокати, брокери и професионално заинтересовани лица се заплаща 50,00 лв.

В т.21 от Приложение №11 - Услуги, извършвани от дирекция "Общинска собственост" и районните администрации - към Глава Трета на Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична Община, в редакцията съгласно Решение №894 по Протокол № 93/23.11.2006 г. на СОС е предвидено, че за писмено консултиране на фирми, адвокати, брокери и професионално заинтересовани лица се заплаща 50,00 лв.

Тези разпоредби са оспорени само в частта "за адвокати".

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

В случая се касае до оспорване на разпоредби от подзаконов нормативен акт с вторични правни норми, които създават общи задължителни правила за регулиране на повтарящи се обществени отношения в границите на съответната община. Актът е издаден от орган на местно самоуправление и подлежи на безсрочно оспорване, съобразно разпоредбата на чл.187, ал.1 АПК.

Подзаконовият нормативен административен акт урежда широк кръг обществени отношения и се прилага за неограничен и неопределен брой правни субекти. Текстът на чл.186, ал.1 АПК, регламентиращ правото на оспорване на такъв акт, свързва правния интерес с това дадено лице да е засегнато или да може да бъде засегнато от подзаконовия административен акт или за лицето актът да е породил задължения. За да е изпълнено условието за възникване правото на жалба е достатъчно оспорващият да е подчинен на съдържащите се в подзаконовия нормативен акт норми според правилата за действието на акта по място, време и спрямо лицата и същият да ограничава или да може да ограничи по какъвто и да е начин правната сфера на лицето. В случая оспорващите са адвокати, вписани в САК и упражняващи дейността си в [населено място], следователно са адресати на оспорените норми, уреждащи обществените отношения от местно значение, свързани с определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община

и са потенциален участници в тези отношения, поради което имат правен интерес (като елемент на активната легитимация при оспорването) от оспорване на посочените в жалбите разпоредби на Наредбата. По изложените съображения оспорването се явява допустимо.

Разгледано по същество, оспорването е и основателно.

Решаващият съдебен състав намира, че оспореният подзаконов нормативен акт е издаден от компетентен орган. Обществените отношения, свързани с местното самоуправление и местната администрация са уредени със Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/, чиито разпоредби очертават правният статут и компетентността на общинския съвет като орган на местното самоуправление, определящ политиката за изграждане и развитие на общината, във връзка с осъществяването на дейностите от местно значение, както и на други дейности, определени със закон. Като колективен орган на местното самоуправление по смисъла на чл.18, ал.1 от ЗМСМА, общинският съвет е овластен да издава нормативни актове, с които урежда, съобразно нормативни актове от по-висока степен, обществени отношения с местно значение. В чл.21, ал.1 ЗМСМА са изброени правомощията му, а съгласно ал.2 на чл.21 ЗМСМА в изпълнение на правомощията си по ал. 1 общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. Разпоредбата на чл.8 ЗНА дава право на всеки Общински съвет да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 7 от ЗМСМА, общинският съвет определя размера на местните такси. Анализът на тази разпоредба във вр. с ал. 2 на чл. 21 ЗМСМА, чл. 8 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ вр. чл.76, ал. 3 АПК сочи, че общинският съвет е компетентният орган да приема наредби от местно значение, и в частност да приеме наредба, регламентираща местните такси, каквото е съдържанието на оспорените разпоредби.

Съгласно нормата на чл.7, ал.2 от ЗНА наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен, а чл. 8 повелява, че всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение.

По тези съображения, както и с оглед мотивите на ВАС, изложени в отменителното решение, настоящият съдебен състав счита, че оспорените разпоредби не са нищожни.

При приемането на наредбата и процесните изменения е спазена писмената форма на акта. Спазени са изискванията на чл. 5, ал. 3 и ал. 4 от АПК - посочен е видът на акта (наредба), органът, който го е приел (СОС) и е отразен главният му предмет (определяне и администриране на местни такси и цени на услуги). Като структура, форма и обозначение на съдържанието Наредбата и изменението ѝ отговарят на изискванията на ЗНА и Указа за неговото прилагане.

Доколкото процесните разпоредби са приети с две различни решения на СОС, спазването на административнопроизводствените правила ще бъде

разгледано за всяко от тях.

По отношение на Решение №894 по Протокол № 93/23.11.2006 г. на СОС доколкото съдът прие, че е налице окончателен съдебен акт, съдържащ произнасяне по процесуалната законосъобразност на това решение за приемане на Наредбата, не следва отново да се произнася по този въпрос.

По отношение на Решение № 31 по Протокол № 30/29.01.2009г на СОС, с което е приета оспорената т.5 от Приложение №10, настоящият съдебен състав приема, че е допуснато съществено процесуално нарушение, самостоятелно основание за отмяна на оспорената разпоредба.

Редът за издаване и изменение на нормативни административни актове е регламентиран в нормите на чл. 75 – 80 от АПК, като с разпоредбата на чл. 77 от АПК е въведено изискване за приемане от компетентните органи на нормативен акт, след обсъждане на проекта заедно с представените становища, предложения и възражения, а в чл.80 от АПК е предвидено субсидиарно прилагане на ЗНА за неуредените в този раздел въпроси. Приетата от СОС с процесното решение Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги и Приложенията към нея са подзаконов нормативен акт и следва да се подчиняват на процедурните изисквания на чл.26 и сл. от ЗНА. Съгласно чл. 26, ал.2 ЗНА, в действащата към датата на приемане на решението редакция, преди внасянето на проект на нормативен акт за издаване или приемане от компетентния орган съставителят на проекта го публикува на интернет страницата на съответната институция заедно с мотивите, съответно доклада, като на заинтересованите лица се предоставя най-малко 14-дневен срок за предложения и становища по проекта. В случая не са представените доказателства, от които да се изведе извод, че тези изисквания са спазени. Следователно, не може да се обоснове извод за направено обявление, предвидено по чл. 26 от ЗНА. Съдът приема, че това нарушение е довело и до нарушение на чл.77 АПК, която разпоредба изисква компетентният орган са издаде нормативния административен акт, след като обсъди проекта заедно с представените становища, предложения и възражения. Тежестта да установи законосъобразното изпълнение на процедурата по приемане на Наредбата е за ответника. Ответникът не е доказал изпълнението на изискванията за оповестяване, въпреки изрично дадените му указания от съда в тази насока, съответно, че при приемането на оспорената Наредбата са спазени принципите за откритост и съгласуваност, както са установени с нормата на чл. 26, ал. 1 от ЗНА. Посоченото нарушение е съществено, тъй като гражданите и организациите на територията на Столична община са лишени от възможност да се запознаят с проекта на нормативния акт и мотивите за приемането му, и съответно да изразят становище. Изложеното представлява основание за отмяна на оспореното т.5 от Приложение № 10 на Наредбата.

По отношение на материалната законосъобразност на оспорените конкретни разпоредби съдът приема следното: Видовете местни такси са изброени в чл.6, ал.1 ЗМДТ, като е дадена и възможността да се определят и други, непосочени в разпоредбата такси, които следва да са определени със закон. Общинският съвет, като местен законодателен орган, има правомощието да определя местните такси и цени на услуги, посочени в ЗМДТ или предвидени

в специални закони, но не и да въвежда нови видове местни такси.

От съдържанието на оспорените в настоящото производство разпоредби се стига до извода, че със същите са определени цени за извършвани от съответните дирекции на СО административни услуги. Легално определение на административна услуга е дадено в разпоредбата на §1, т.2 от Закона за администрацията. В случая с оспорените разпоредби на т.5 от Приложение №10 и т.21 от Приложение №11 определената от СОС цена е за писмено консултиране. Тази услуга попада в §1, т.2, б.г от ДР на ЗА, според която административна услуга са консултациите, представляващи законен интерес за физическо или юридическо лице относно административноправен режим, които се дават по силата на нормативен акт или които са свързани с издаване на административен акт или с извършване на друга административна услуга. С т.32 от Приложение №9 е определена цена за изготвяне на писмени справки, която услуга според съда попада в б.в на §1, т.2, от ДР на ЗА - извършване на други административни действия, които представляват законен интерес за физическо или юридическо лице. Съгласно чл.6, ал.1, б.е ЗМСМА общините събират местни такси и за административни услуги. Следователно определената с процесните разпоредби цена представлява такса, доколкото в ал.1 на чл.6 ЗМДТ е предвидено, че за извършваните административни услуги се събират такси. Но ал.2 на същия текст определянето на цената им е изключено от правомощията на общинския съвет. Предвид това настоящият съдебен състав приема, че като е определил цени за извършвани административни услуги §1, т.2, б.в и б.г от ДР на ЗА, СОС е приел незаконосъобразни разпоредби в Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична Община, в противоречие с въведената с чл.6, ал.2 ЗМДТ забрана за това. Съдът намира, че от една страна, такива услуги не са предвидени в закон, като не съществува възможност с подзаконов нормативен акт съответният общински съвет да въвежда нови местни такси. Следователно, определянето ѝ в подзаконов нормативен акт като „такса за административна услуга“, противоречи на нормативен акт от по-висока степен - нарушение по чл. 76 ал.3 АПК, вр. чл. 8 ЗНА, а въвеждането им като цена вместо такса в приложенията към НОАМТЦУПСО е опит да се заобиколи императивната норма на чл.6, ал.2 ЗМДТ. Това е достатъчно, за да се приеме, че оспорените текстове са приети в нарушение на материалния закон.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав приема, че жалбите са основателни, при което процесните разпоредби следва да бъдат отменени в оспорените им части, съобразно определения предмет на делото с Определение №2027/11.03.2022 г. по адм. д. №1295/2022 г.

С оглед изхода на делото на основание чл. 143, ал. 1 АПК съдът намира за основателно своевременно направеното от пълномощника на оспорващите адв. П. А. В. и адв. М. В. П., адв. Д. искане за присъждане на разноски. От доказателствата по делото е видно, че и двамата са внесли държавна такса от по 10 лева, като П. В. е внесла и държавната такса за обнародване в размер на 20 лева. Предвид това Столична община следва да бъде осъдена да им заплати тези разноски.

По отношение на адвокатското възнаграждение на адв. Д., видно от

представените договори за правна защита и съдействие възнаграждение е договорено при условията на чл.38, ал.1, т.3 ЗА. Тази разпоредба регламентира безплатна правна помощ на роднини, близки и друг юрист. Безспорно оспорващите са адвокати и попадат в приложното поле на тази разпоредба. Алинея 2 на същия текст предвижда, че ако насрещната страна е осъдена на разноски, както е в случая, то адвокатът има право на възнаграждение, определено от съда в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл.36, ал.1 ЗА, т.е в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В случая адв. Д. е представлявал двамата жалбоподатели както в производството по адм. д. №1295/2022 г., така и в производството пред ВАС и в настоящото производство. Предвид това съдът приема, че на адв.Д. следва да бъде присъдено възнаграждение в предвидения от Наредба №1/2004 минимум и за двамата жалбоподатели по чл.8, ал.3 от Наредбата, доколкото делото е без материален интерес. Редакцията на тази разпоредба към производството по адм. д №1295/2022 г. предвижда минимален размер от 500 лева, а към производството пред ВАС и настоящото производство – 1000 лева. Предвид това за трите инстанции общия размер на възнаграждението възлиза на 5000 лева. Тази сума Столична община следва да бъде осъдена да му заплати.

На оспорващите адв. А. Г. Д. и адв. Д. М. Д. се дължат разноски в размер на по 10 лева внесена от тях държавна такса. На оспорващата адв. С. М. А. се дължат разноски в размер на 1000лв /договорен и заплатен адвокатски хонорар на адв. М.С., неоспорен като прекомерен от ответника/ и 10 лева държавна такса, или общо 1010лв.

Водим от гореизложеното и на основание чл.193, ал.1, пр.2, вр. чл.146, т.4 АПК Административен съд – София-град, XXI тричленен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ т.32 от Приложение № 9 към Глава Трета на Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична Община, приета с Решение № 894 по Протокол №93/23.11.2006 г. на СОС, в частта "адвокати по преписки, както и справки по съдебни дела, образувани по жалби срещу актове на Главния архитект на С." ; т.5 от Приложение № 10 към Глава Трета на Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична Община, приета с Решение № 31 по Протокол № 30/29.01.2009 г. на СОС, в частта " адвокати“ и т.21 от Приложение №11 към Глава Трета на Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична Община, приета с Решение № 894 по Протокол №93/23.11.2006 г. на СОС, в частта " адвокати“.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на адвокат М. В. П. сумата от 10 /десет/ лева, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на адвокат П. А. В. сумата от 30 /тридесет/ лева, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на адвокат Ю. Л. Д. сумата от

5000 /пет хиляди/ лв, представляваща адвокатско възнаграждение по договори за правна защита и съдействие по настоящото административно дело №5607/2023 г. по описа на АССГ с оспорващите М. В. П. и П. А. В. .

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на адвокат А. Г. Д. сумата от 10 /десет/ лева, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на адвокат Д. М. Д. сумата от 10 /десет/ лева, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на адвокат С. М. А. сумата от 1010 /хиляда и десет/ лева, представляващи разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл. 138 АПК да се изпрати препис от същото.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.